

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 183
din 02.03.2016

Dosar nr.: 692/2015

Petiția nr.: 7492/24.11.2015

Petent: .....

Reclamat: .....

Obiect: potențiale afirmații discriminatorii pe criteriu de gen

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 .....

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice din București, str. Dem. I. Dobrescu, nr. 2-4, Sectorul 1

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul sesizează Consiliul cu privire la afirmațiile doamnei ministru al Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

2.2. Aceasta a declarat la nominalizarea sa ca ministru „că nominalizarea la Ministerul Muncii a avut în vedere faptul că este femeie, că vibrează la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, ale celor care se află în nevoie”.

2.3. Petentul, în calitatea sa de bărbat, se consideră discriminat.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Petentul a fost citat prin adresa nr. 7492/16.12.2015, iar partea reclamată a fost citată prin adresa nr. 7958/16.12.2015 la sediul C.N.C.D. pentru audieri, în data de 12.01.2016.

3.3. La ședința de audieri s-a prezentat partea reclamată, petentul fiind absent.

3.4. Prin adresa nr. 64/07.01.2016, partea reclamată a depus punctul său de vedere, punct de vedere comunicat petentului.

3.5. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin petiția formulată arată faptul că se consideră discriminat, criteriul invocat fiind cel de gen.

4.1.2. Cu ocazia nominalizării părții reclamate la conducerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice ar fi fost făcute următoarele afirmații: „că nominalizarea la Ministerul Muncii a avut în vedere faptul că este femeie, că vibrează la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, ale celor care se află în nevoie”.

4.1.3. Petentul arată faptul că partea reclamată nu s-a referit și la bărbați apreciind faptul că și aceștia ar trebui reprezentați de către partea reclamată.

4.1.4. Petentul mai arată faptul că au nevoie de reprezentare și tații care își cresc singuri copiii și bărbații fără locuință și fără loc de muncă.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că petiția are unele lipsuri, în sensul că nu este indicat domiciliul părții reclamate, obiectul petiției nu este precizat iar petiția nu este motivată în fapt. De asemenea, petentul nu arată care sunt motivele care l-au făcut să formuleze prezenta petiție și nici nu sunt arătate dovezile pe care se sprijină petiția.

4.2.2. Partea reclamată invocă lipsa de obiect a petiției. Aspectele sesizate nu întrunesc sub nici o formă elementele constitutive ale unei fapte de discriminare și pe cale de consecință faptele nu se circumscriu actelor de natură contravențională incidente OG 137/2000.

4.2.3. Se mai subliniază faptul că declarația în cauză se încadrează în sfera dispozițiilor art. 2, alin. 8 din OG 137/2000 care prevăd expres că prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la liberă exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.

4.2.4. În fapt, la data de 16.11.2015, Comisia pentru muncă și protecție socială și-a desfășurat activitatea în ședință comună cu Comisia pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și Comisia pentru sănătate, familie și protecție socială și Comisia pentru egalitate de șanse ale Senatului. Cele 5 comisii reunite au avut pe ordinea de zi audierea părții reclamate, candidat desemnat la funcția de ministru al muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice.

4.2.5. La audiere, partea reclamată a declarat: **„Mă aflu aici cu emoții foarte mari ....îmi voi folosi mintea și sufletul. Vreau să fac o mărturisire... Cred că decizia domnului prim - ministru de a mă nominaliza la acest minister a avut în vedere faptul că sunt femeie, deci că vibrez.... la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie. Această vibrație a mea s-a dezvoltat și face parte, practic, din structura mea. (...) Portofoliul pentru care am fost nominalizată este în opinia mea cel mai important prin aria sa de competență și structura acestui minister, din cauza nevoilor populației, iar, pe de altă parte, datorită impactului social pe care orice decizie, a oricărui Guvern, îl produce asupra societății.”**

4.2.6. Partea reclamată arată faptul că petentul menționează în mod eronat prevederile art. 15 din OUG 137/2000, declarațiile făcute neputându-se înscrie în tipurile de comportament sancționate de lege și că lipsesc cu desăvârșire efectele juridice negative. În mod evident, opiniile personale amintite nu au generat pentru nimeni, sub nicio formă, efectele prevăzute de art. 15 respectiv, o "atmosferă de intimidare, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare".

4.2.7. Se mai arată faptul că declarația părții reclamate a fost trunchiată în mod voit, fiind eliminată din context tocmai sintagma "cred că" care relevă, prin raportare la toate elementele din cuprins, fără putință de tăgadă, faptul că această declarație reflectă personalitatea părții reclamate și nivelul cunoașterii realităților sociale.

4.2.8. Se mai arată faptul că declarația făcută nu aduce atingere dreptului la demnitate personală, ci arată empatia cu toate categoriile sociale defavorizate, categorii sociale din care au fost enumerate: persoane vârstnice, mame, copii, enumerarea nefiind restrictivă. Persoane aflate în nevoie pot fi: părinți care își cresc singuri copiii, șomerii femei și bărbați, persoanele care nu au locuință, etc.

4.2.9. Solicită admiterea excepțiilor invocate, iar în subsidiar să se constate faptul că petiția este neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra limitei libertății de exprimare. Afirmatia supusă analizei a fost făcută în cadrul celor cinci comisii reunite (Comisia pentru muncă și protecție socială și-a desfășurat activitatea în ședință comună - Comisia pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, Comisia pentru sănătate, familie și protecție socială și Comisia pentru egalitate de șanse - ale Senatului. Partea reclamată a avut următoarea alocuțiune: **„Mă aflu aici cu emoții foarte mari ...îmi voi folosi mintea și sufletul. Vreau să fac o mărturisire... Cred că decizia domnului prim - ministru de a mă nominaliza la acest minister a avut în vedere faptul că sunt femeie, deci că vibrez.... la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie. Această vibrație a mea s-a dezvoltat și face parte, practic, din structura mea. (...) Portofoliul pentru care am fost nominalizată este în opinia mea cel mai important prin aria sa de competență și structura acestui minister, din cauza nevoilor populației, iar, pe de altă parte, datorită impactului social pe care orice decizie, a oricărui Guvern, îl produce asupra societății.”**

Prin înscrisurile prezentate, inclusiv stenograma din 16.11.2016, a fost evidențiat atât contextul în care acestea au fost făcute precum și modul în care acestea ar fi putut aduce atingere pe criteriu de gen.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede că *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.*

5.3. Partea reclamată a invocat nerespectarea prevederilor art. 16 din procedură cu privire la procedura de citare, fiind menționat din eroare, alt nume decât al petentului. Colegiul reține faptul că citației i-a fost atașată petiția nr. 7492/24.11.2015, obiect al prezentului dosar. Pentru aceste motive apreciază faptul că eroarea de procedură a fost acoperită.

5.4. Se mai invocă faptul că în cuprinsul petiției nu este indicat domiciliul sau reședința părții reclamate. Colegiul urmează a analiza excepția invocată reținând faptul că partea reclamată este o persoană publică, motiv pentru care a fost acoperit și acest aspect prin citarea părții reclamate la sediul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice. De altfel, chiar prezența părții reclamate la sediul CNCD și formularea apărărilor în prezentul dosar arată faptul că aspectele ce țin de îndeplinirea procedurii de citare au fost acoperite.

5.5. Colegiul urmează a analiza excepția lipsei de obiect a petiției. Din cuprinsul petiției se poate observa faptul că petentul se consideră discriminat de afirmațiile făcute de către partea reclamată. Colegiul director urmează a respinge și această excepție urmând a analiza afirmațiile făcute de către partea reclamată.

5.6. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.7. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile părții reclamate, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.8. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

5.9. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.10. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de etnia acestora.

Protecția demnității pe criteriu de gen constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcarea a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic și religios – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.11. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.12. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

5.13. În acest demers ,Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.14. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, **iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.*)

5.15. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margină de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.16. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de către partea reclamată, contextul**

în care a avut loc, conținutul declarației, rolul în societate al persoanei, autor al declarațiilor.

Obiectivul urmărit de reclamat

5.17. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să excludă o anumită categorie socială (în cazul de față bărbații) ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

5.18. Colegiul apreciază că, în speță, declarațiile părții reclamate au avut rolul de a informa publicul, de a răspunde cu privire la chestiuni de importanță majoră urmărindu-se tocmai clarificarea unor aspecte importante.

Contextul în care a fost făcută afirmația

5.19. Afirmațiile reclamatului au fost făcute în contextul prezentării candidaturii părții reclamate, în comisiile reunite, partea reclamată fiind candidatul propus pentru funcția de ministru al Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

„Mă aflu aici cu emoții foarte mari ...îmi voi folosi mintea și sufletul. Vreau să fac o mărturisire... Cred că decizia domnului prim - ministru de a mă nominaliza la acest minister a avut în vedere faptul că sunt femeie, deci că vibrez.... la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie. Această vibrație a mea s-a dezvoltat și face parte, practic, din structura mea. (...) Portofoliul pentru care am fost nominalizată este în opinia mea cel mai important prin aria sa de competență și structura acestui minister, din cauza nevoilor populației, iar, pe de altă parte, datorită impactului social pe care orice decizie, a oricărui Guvern, îl produce asupra societății.”

5.20. Afirmațiile făcute au avut un rol important în sfera de dezbatere publică, utilă și necesară.

5.21. Întrebarea ar fi dacă aceste aprecieri erau necesare în contextul dezbaterii publice?

5.22. Astfel, Colegiul poate doar să constate faptul că în prezenta cauză nu s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică.

5.23. Având în vedere funcția deținută de către partea reclamată, s-ar putea reține aprecierile Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Lingens c Austriei, reținându-se faptul că „Libertatea presei este unul din cele mai eficiente mijloace prin care publicul află și își formează opinii despre ideile și atitudinile conducătorilor politici. În sens larg, libertatea dezbaterii politice este esența conceptului de societate democratică”.

Conținutul declarației

5.24. Cred că decizia domnului prim - ministru de a mă nominaliza la acest minister a avut în vedere faptul că sunt femeie, deci că vibrez.... la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie. Această vibrație a mea s-a dezvoltat și face parte, practic, din structura mea. (...) Portofoliul pentru care am fost nominalizată este în opinia mea cel mai important prin aria sa de competență și structura acestui minister, din cauza nevoilor populației, iar, pe de altă parte, datorită impactului social pe care orice decizie, a oricărui Guvern, îl produce asupra societății.”

Modalitatea de publicare a articolelor

5.25. În apărarea sa, partea reclamată arată faptul că declarația reflectă personalitatea sa și nivelul de cunoaștere a realităților sociale.

5.26. Enumerarea nu este limitativă, partea reclamată arătând faptul că vibrează „la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie”. Se mai rețin susținerile părții reclamate care arată faptul că empatizează cu toate categoriile sociale defavorizate, enumerarea nefiind restrictivă, fiind formulată spre exemplificare.

5.27. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană, dar în mod deosebit **are un caracter indispensabil pentru persoanele alese în funcții de demnitate publică,**

pentru partidele politice și pentru membrii acestora, deoarece ei îi reprezintă pe cei care le dau votul, răspund preocupărilor acestora și le apără interesele (a se vedea Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentată și adnotată, vol. I, pag. 750, pct. 66). Ingerința în limitele libertății de exprimare a unei persoane aflate în funcție de demnitate publică impune o aplicare strictă din partea statului.

5.28. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, **chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare**". (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un politician, persoană în funcție de demnitate publică.

5.29. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. **O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criteriul libertății de conștiință.**

5.30. Reiterăm faptul că este esențial pentru demnitari și politicieni ca atunci când se exprimă în public să manifeste o responsabilitate corespunzătoare funcției de demnitate publică pe care o dețin și să evite comentarii care pot răspândii și conduce la creșterea intoleranței.

Concluzii

5.31. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

5.32. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei.)

5.33. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că "**libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**" (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.34. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice.

5.35. În speța de față nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată arătând faptul că empatizează cu cei aflați în nevoie, fiind cuprinse toate persoanele și categoriile sociale vulnerabile.

5.37. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarației, contextul în care a avut loc, rolul în societate a persoanei, autor al afirmației, constatăm că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea lipsei de obiect a petiției.
2. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată, declarațiile se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art.2 alin.(8) din același act normativ
3. O copie a prezentei hotărâri va fi transmisă părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Opinie concurentă exprimată de Haller István:

O.C. 5.1. Constat că reclamata a afirmat următoarele: „*decizia domnului prim-ministru de a mă nominaliza la acest minister a avut în vedere faptul că sunt femeie, deci că vibrez la sensibilitățile mamelor, copiilor, persoanelor vârstnice, a celor care sunt în nevoie.*”

O.C. 5.2. Afirmatia este discriminatorie în mod evident, întrucât promovează stereotipul conform căruia a fi femeie sau bărbat nu reprezintă o calitate neutră, ci una pozitivă, respectiv negativă. A atribui calități pozitive/negative apartenenței etnice, religiei, sexului etc. este de natură să afecteze dreptul la demnitate.

O.C. 5.3. Am acceptat ideea că afirmația nu depășește limita libertății de exprimare doar întrucât restrângerea dreptului de liberă exprimare este necesară în situația în care se protejează un grup vulnerabil. Petiția cum a fost formulată consideră că afirmația reprezintă o discriminare a persoanelor de sex masculin. Consider că bărbații nu reprezintă un grup vulnerabil în România, prin urmare chiar dacă afirmația reclamatei a fost discriminatorie, fapta nu trebuie sancționată contravențional întrucât nu vizează un grup defavorizat.

O.C. 5.4. Petiția putea fi analizată însă și din perspectiva discriminării unui grup vulnerabil, și anume grupul femeilor. Există stereotipuri negative la adresa femeilor, conform cărora bărbații ar fi inteligenți, femeile emotive. Afirmatia reclamatei vine practic în susținerea acestui stereotip. Având în vedere principiul disponibilității, prevăzut de **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, acest aspect al afirmației nu a putut fi analizat.

O.C. 5.5. Totodată constat cu tristețe că reclamata, în calitatea sa de ministru, în ciuda promisiunii că va „vibra”, a păstrat obiceiul miniștrilor anteriori de a rămâne complet indiferentă față de problemele persoanelor cu dizabilități. Spre exemplu CNCD a constatat în mod repetat că Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială din cadrul ministerului nu a luat nici o măsură privind persoanele cu dizabilități, astfel nu a amendat primarii din localitățile în care mijloacele de transport în comun nu sunt accesibilizate conform prevederilor legale. Situația nu s-a schimbat, indiferent dacă ministrul a fost bărbat sau femeie, a „vibrat” sau nu la sensibilitățile cetățenilor României.

Verificat SCSRP